

Aturar-se per fer de nou un camí

Un relat de: [Nefertitiis](#)

Durant uns anys vaig creure que per fi havia fet les paus amb mi mateixa. Que retirava de mi aquell passat turmentós i emprenia un nou viatge, la meva vida, acceptant que potser mai aconseguiria oblidar el passat però si aprendria a conviure-hi. Però en aquest procés vaig oblidar-me de quelcom massa important, la meva autoestima, l'acceptació de la persona que mostra el mirall i que massa sovint ignoro.

Al llarg d'aquests mesos m'he cregut que podria, que allò que semblava afectar-me en el meu dia a dia, el desgast mental, els insults, la mala praxis d'algú que es fa dir la meva jefa... Ho podia combatre. Quantes eines no havia après? Jo podia... Llavors?

Cada dia al posar-me al llit em recordava que voler és poder, que no podia caure. Intentava amb força emparar-me amb la música, els llibres, aquells petits grans instants de felicitat que jo anomeno... Però les llàgrimes regalimaven davall la meva galta malgrat intentar reprimir-les per obviar el dolor.

Vaig buscar evadir-me a la piscina, a l'aigua, quelcom que sempre m'ha donat llibertat... Però aquell espai que havia de ser de relax i de calma va convertir-se en una obligació de la qual ja no podia departir. I de nou el cicle s'iniciava, els laberints esdevenien els camins de la meva vida i tot començava a perdre color, força... On estava el respecte vers la meva persona? S'havia esvaït de nou i odiosa iniciava batalles amb el meu propi ego que sempre perdia.

Certament havia oblidat el meu equipatge que un dia em van ajudar a fer i que tant m'havia servit. Poc a poc, com si es tractés d'un petit estrip de la maleta havia anat perdent pertinences massa valuoses, aprenentatges apresos... Per això de nou caminava amb les mans buides i amb la incertesa de quin era el meu camí. Al observar-me no em reconeixia i la meva autoestima vagava per camins distints als meus.

Podia aturar-me o no fer res. Vaig optar per la primera; aturar-me, trobar-me i redirigir de nou el meu camí, però amb la diferència que aquesta vegada faria créixer arrels fortes i edificaria pilars fermes. Havia perdut una altra batalla, però la guerra encara no estava perduda.